

BORSSZEM JANKÓ

MAGYAR FOLYÓK.

Öreg Mátra. Ugyan ti menyecskék, mi az ördög az, hogy minden tavasszal úgy megdagadtok!

Márczius 13.

A BÜSZKE czárnak lelke elszállt,
A teste szétroncsolt tetem.
Számára is ütött az óra,
Sem harczra többé, sem bitóra
Nem hajtja népét sohasem.

Az életét hiába védte
Hü zsoldosok száz ezrivel.
A gyilkosoknak szörnyü árja
Vadul rajongva ront a czárra,
S boldog, ha ölve húlhat el.

A czárok népe vad, kegyetlen;
Nem óvja, félti életét.
Az élet, az számára rabság,
Csak a halálban van szabadság,
Jármát csupán az töri szét.

Te jösz a sorra, ifju czár, most;
Várnak reál a gyilkosok.
De vedd le népednek kezéről
A lánczokat, s meglásd, kezéből
Magától hull ki a gyilok.

Bátran találsz majd a muzsiknak
Házában is nyugóhelyet;
Virrasztni fogja álmod abban,
Zsoldos hadaknál biztosabban
És hívebben a szeretet.

Ó tedd a néped emberekké!
Ó adj szabadságot nekik!
Ne az legyen honodban ó czár
Boldog, kire a sir borul már —
De az, a ki megszületik!

A czárgyilkosság.

— Saját leghitelesebb tudósítóinktól. —

Pétervár, márcz. 14. (Rendes tudósítónktól.) A
czár ma 2 órakor megöletett.

* * *

Pétervár, márcz. 14. (Külön tudósítónktól.) A czárt
ma 2¹/₂ órakor megölték.

* * *

Pétervár, márcz. 14. (Rendes külön tudósítónktól.) A
czárt ma 3 órakor meglőtték.

* * *

Pétervár, márcz. 14. (R. t.) A gyilkos tet-
tet három férfi hajtotta véghez, kik közül négyet
már el is fogtak. Köztük egy nő. A nő egy fiatal
legény, a hat férfi egy anya, két lánya s hét
unokája. A doboz, melyben a robbantó szert tar-
tották, egy esernyő szára volt.

* * *

PÉTERVÁR, márcz. 14. (K. t.) **Megtudtam**
a valót. Nem férfiak ölték meg, hanem asszo-
nyok, még pedig négyen. Kettő meghalt; prof.
Jäger a neuroanalysis alapján elektrofotofono-
chemidynamotelegrafikus módon vallatván
őket, kisütötte, hogy kaczer pillantásaik, me-
lyeket a czárra lövettek, nitroglicerinnel
voltak töltve.

* * *

Pétervár márcz. 14. (R. k. t.) Mind hazugság!
Nem asszonyok ölték meg, hanem apáczáknak öltözött kucse-
berek. A narancsaik robbantó magokkal voltak tele. Különben
ezt a legalaposabb nyomozások ki fogják deríteni. A robbantó
szerül használt dynamitot egy henger alakú óriási citromban
tartották, mely nagyon hasonlított egy sardinás pisishez.

* * *

Pétervár, márcz. 15. (R. t.) **Az eset így történt:**
Sándor czár a lovardából a palotába Petardevszka Tor-
pedovna Bombina nagyhercegnőhöz menet, került a csa-
torna mellé. A czár, a nagyhercegnő nevének jelentősé-
gében megütközve, maga ellen robbantotta föl a
löveget, s így voltaképp öngyilkosságot követett el.

* * *

Pétervár, márcz. 15. (K. t.) Annyi egymással
ellenkező tényt sürgönyöznek most a lapoknak, hogy
a közönség megbolondul bele. Én kivétel vagyok.
Minden szavam tiszta igazság. A czár a lovardából
jött lóháton, vele szemben a kocsiban Mihály nagy-
herceg ült. Csak ők hárman voltak egyedül. Az
első robbanásra kiugrott a kocsiból a benn ülő had-
segéd és Mihály nagyhercegre kiáltott, aki néhány
lépést utánok jött. Eközben megtörtént a második
robbantás, mely tulajdonkép a harmadik volt, mert
a másodikat nem hallották.

* * *

Pétervár, márcz. 15. (R. k. t.) **Ne higyen a közön-**
ség egy levelezőnek sem kivülem. A kocsiban nem ült
senki. Csak a czár. A robbanásra nem ugrott ki senki.
Csak Dworseczky rendőrminisztersegéd. Az sem a
maga jószántából ugrott ki, hanem kilóditotta a
bomba. A második golyóra csak egy sebesült meg, t.
i. a czár és Dworseczky. És kívülök még tizenöt.

* * *

Kedves kötelességünknek tartjuk t. tudósítóinknak rend-
kívüli pontos és lelkiismeretes szolgálatukért köszönetünket ki-
fejezni.

A „Borsszem Jankó“ szerkesztősége.

ISTÓCZY-ALBUM.

A névmagyarításhoz.

Ez a Báthory Mátyás.
(Azelőtt a Maxi Barchesteig.)

Ez meg a Bartl István.
(József császár korában Szakál volt az öregapja.)

A Deák-szobor.

Ülő és álló Deák-szobor közt választani nem könnyű dolog, különösen ha már választottak. Az igazság azt kívánja, a legujabb agitáció szerint, hogy ne adjunk egynek mindent, másnak meg semmit. Osztozzanak! Az ülő szobor elnyerte a pályadíjat, tehát más ugyis meg van jutalmazva; az álló szobrot ellenben, hogy neki is jusson valami, meg fogják csináltatni. Ebben mindenesetre van valami.

Mi magunk, ha a kettő között választanunk kellene, perczig sem tétováznánk. A nemzet, az ország kimondta, hogy a haza bölcsének szobrot kell állítani. Ezt senki sem tagadja. Hanem hát ülő szobrot állítani merő képtelenség! Ülő szoborral az ország akaratának éppen ellenkezőjét érnök el.

De szerencsére nem kell választanunk. Mi tehát méltányosak lehetünk. Nem sértünk meg senkit, hanem arany középuton járunk. Mi azt ajánljuk, hogy örökítsük meg Deákot fekvő szobor által. Hazánk főereje ugyis a fekvősegekben rejlett mindig; Deák pedig egyik főerőnk volt. Ő neki fekiúdt a nagy munkának és véghez is vitte; ne feledjük ezt soha!

Szépészetiileg véve ez szintén kifogástalan. Királyok és püspökök fekvő szobraikat ezrével birjuk, s e fekvő szobrok gyakran álló helyzetben vannak befalazva a

templomok falaiba. Mert a vízszinteség nem egyéb mint magasabb szempontból tekintett függélyesség. Ha a magyarok istene a mennyei magasságokból alá tekint függélyesen álló szobrainkra, azoknak csak fejük lágyát láthatja. Ellenben ha a fekvő szobrokra tekint alá, azok vele szemben álló szobrok és egyenesen szeme közé néznek. Deák Ferencz pedig bizvást nézhef Hadur szeme közé, bizvást feketik előttünk, hogy ő előtte állhasson.

Mért ne követnök tehát e magasabb szempontot?

Különb is e helyzet tökéletesen megfelel egy nagy államférfi tulajdonságainak. A tág szemkört mi képviselné jobban, mint a horizontalitás? Kossuth azt mondá hogy: »Tengerre magyar!« — A tenger pedig víz-szintes. Ami áll vagy ül, az mindig eldülhet; megdönthetetlen-seget csak a fekvő helyzet fejez ki, mert ami már fekszik, az nem dül el soha.

Ezeket az új szempontokat ajánlanók az illetékes körök komoly figyelmébe. Bár hasznukat venné a nagy férfit látható emléke.

A „B. J.” műbírái.

Tönődések.

(Seiffensteiner Solomontul.)

Forcsa az nadjon, hoid a magyarok felszobodolása és a zsidók felszabadolása estek most egy napra, a 15-edik márcziusra. A zsidó fiók önepelték tehát, hoid a magyarok megmenekedtek a cs. k. Hamantul; a keresztény jerekek önepelték, mert megmenekedte az ország a mezepetámosi Bachtul.

Halomás szerent üszehinak moszka országjölést, hojd roházon fel az elhalt czárt a »felszabadító« ezimel. Nem illetne meg ez o ezim sokal tüb jogal a nihilistokot?

Némelkor, ugy szombaton délotán, foglalokozok magamat én is a nyelvtodomángyal. Igy jototta eszembe ez: ha az operatör, a mötű, vagyis mötű ebül van rövidítve: mötűvő — akkor a semütöszék bizomosan aztat jelent, hoid semmütevő.

KATHEDRAI BÖLCSESEGEK.

IV. László halálának és meggyilkoltatásának napja körülbelül egy időre esik.

A saharai sziklákra ugy hat a homok, mintha a sötömböt kinyalnék nyelvünkkel.

Foramen Winzslowii uraim, esz a Winzslow lyuka elülről, esz a Winzslow lyuka hátulról.

Magyar Szibéria.

— Németh Bercei tervei szerint. —

MINTHOGY Tisza Kálmán egészen a Loris-Melikov nyomaiba lépett, ideje, hogy megalapítsa a magyar Szibériát is. Hisz az oly könnyű! Az Urál magaslataitól keletre, a khinai faltól északra fekszik Hortobágy síksága. Ennek éghajlatát a polárizáció törvényei szerint sarkítani nem nehéz, különösen ha köröskörül az ujkor erődítéstana szerint erősségek helyett jéggyáratokat is építenek. A megugró pénztárosok ott lehelnének menhelyet s minthogy köd előttük, köd utánuk: a délibáb csakhamar északi bábbá fog változni. A szibériai lapályokat meg lehetne népesíteni a mi zsidáinkkal. Majd építenek ők ott *Jakheczk* várost *Jakuczk* mintájára. *Tombolszkoz*ot majd alapít a magunk pártja, Vérhovay pedig tintájával megcsinálja az *Indigirka* folyót *Mindigirka* név alatt. *Szamojed-Ujvár* is igen helyes magyar-szibériai város lesz; hisz a szibériai *Krasznojarszk* sem egyéb *Krasznahorkánál*. *Semipalatinsk* sem egyéb mint a semmitákkal bélelt szibériai Nádor-utca.

Magyar-Szibéria népsímei természetesen igen tarka lesz. Némelyik járásban csak a Vámbéry tatárja fog lakni; ez lesz a tatárjárás. Más vidékeken szocialista földosztogatóink fognak megtelepedni; ezek lesznek a *föld-osztyákok*. A m. tud. társaság voguljai, tungúzjai és cseremiszei ugy sem fognak habozni, hanem egyszerűen oda költözködnek; Szarvas Gábor is elmegy velök egy »Szibériai Nyelvőr« megalapítása végett, melynek irodája mindenesetre *Irkuczk* vagyis *Ir-kuczkó* lesz. Mindezek a bevándorlók a hosszú utat kiszolgált budapesti kozákok oltalma alatt fogják megtenni. Legkeresettebb faj valószínűleg az *Amour*-vidék lesz, melynek benépesítésével tehát Tisza Kálmánnak sok jó izlést kell tanusítania. Oda csak a legszebb hajadonokat lehet számkivetni s még a mosónők is kell hogy aranyosónők legyenek, épen mint Orosz-Szibériában; — idővel tán aranybányákká vénülhetnek.

Magyar-Szibéria talaját igen jól ki lehet majd zsákmányolni. Például ültetnek cukornádat; t. i. medvecukornádat, — persze jegesmedvecukornádat. A törkölyfa is igen jól fog tenyészni s a vaczkorból kitűnő tokajt lehet majd szűrni. Kiváló eredménnyel kecsegtet a kaviár-gyártás. A kaviár ugyanis nem egyéb mint természetes tarhonya, mely a tengerben terem. A szegedi tarhonyát tehát Magyar-Szibériába bevívén, ott tengeri módra könnyen meg lehet kaviarítani. A fagyalt-termelés szintén igen fontos lehet; az illető földeket csak citromlével kell locsolgatni nyaranta és télen meglesz a fagyalt-aratás. A pattogatott jégpilula, mely a nyár hőségének is ellenáll, a hazai patikában nagy szerepet fog játszani. Még fontosabbá válhatik a prém-termelés. Darwin szerint a kedvező éghajlat alatt könnyű magyar-szibériai állatvilágot nevelni, ami a magyar állatfeszítésre igen üdvös befolyással lesz. Mert a fehér macska, ha farka végét néhány nemzedéken át feketére festik, s bundáját feketén bepötyögtetik, utóvégre fekete végű farkkal pöttyös hermelinnek fog születni. A pat-

kány, ha több nemzedéken át gesztenyével étetik, végre is gesztenyeszinű czobollyá változik. A sarkvidéki kék rókát pedig a rákosi vörösrókából óbudai kékfestés által igen könnyen elő lehet állítani.

Magyar-Szibéria közigazgatását is igen egyszerűen fogja Tisza Kálmán eszközölni. Az Altáj vidékén az adminisztráció természetesen csak *altáji* lehet és a mogyoró ott 25-szörösen fog jövedelmezni.

Ime a Tisza Kálmán Magyar-Szibériája! Deputációt hozzá, megköszönni a deportációt!

Börzeviczy W. M. élczei.

Egyet mondok, de az brilláns! Mikor Blaha Lujza játszik, Sziklay Mili fait *mauvaise mine* au bon jeu! (*Gross-artig!*)

*

Még egyet, de az már a legbrillánsabb: a pétervári nihil-

listák csináltak *bonne mine* an *mauvais jeu!* (*Noch gross-artiger!*)

A POLGÁRI HÁZASSÁG.

POLGÁRI házasság eredetileg bolgár találmány s ezért nevezetett bolgári házasságnak; de a lágy »b« idővel megkeményedvén, »p«-vé lett. Mióta Európa átvette, arra használja, hogy segélyével a Hymen-rovatokat töltse ki s keresztények és nem keresztények közti vérvégítési kísérleteket tehesse. Az e frigyekből származó gyermek mind törvényes, mind azokban az örökségi és kiházásítási jogokban részesül, mint amazok, kapván apai részről apanaget, anyairól anyanaget. Katonák nem szeretik az összekelés e módját, mert derogál nekik czivil módon házasodni. Történetbuvárok szerint ez intézmény nyomait az őskorban is megtalálni; így pl. Mariette a régi egyiptomiaknál talált rá, azzal az egyetlen módosítással, hogy ott a matrikulák nagyobbak voltak a mieinknél t. i. matrigulák, melyeket természetesen a matrigulások vezettek. (Iszonyu szójátékbarlangba sülyedt a különben jeles értekező! A szerk.) A papok sem szeretik a czivil házasságot, de szakemberek szerint csak azért, mert maguk nem élhetnek vele.

Háromféle módja van a polgári házasságnak: egyik a kötelező, melyhez a kötelet nem pap, hanem polgári tisztviselő szolgáltatja; másik a facultatív, az öregek számára, kik ettől várják a fakultást; harmadik a szükségképeni, a *muszaj* házasság, mely az előzetes *facultatív*nak természetes folyománya.

A *polgári házasság* különben következményeiben az egyházihoz feltűnően hasonlít s az így összeadott párnak élete sokszor nem egyéb, mint egy végtelen *polgárháboru*.

VIADOROK A VIDÁK ELŐTT.

(Hajdan
korból.)

FÖRMEDVÉNYEK.

— Mordinetto. —

Bum! Nyekk! Fucs!

A népboszu dörgedelmes irtózatosságát az ige szent-háromsága hirdeti a világnak; a józan igazság szeplőtlen eszmediadalát ott a fehér czár birodalmában.

A bérencz toll részeg perczegése undokoskodik, a midőn mély részvétről beszél.

Megirtam lángoló eszmetollam irgalmatlan hegyével a »Függetlenség« márcz. 15-ki

számának szeplőtlen hasábjain ezt:

»A vén német Vilmos császár sós könnyeket hullat pálinkás üvegébe és ájudozik!«

A csuszómászó aljasság bukfcenzet hányó talpnyalásának minden szeméremből kivetkőzött otromba bitangsága e rövid mondással megkapta a politikai morál erkölcsösségének és rettenhetetlen illemérzetének méltóságteljes pofonvágását.

Bum! Nyekk! Fucs!

Mene, tekel, upharzin! Rég megmondtam! Az isten kegyelméből nehezedő suly csak kétheti gyászt mert elrendelni — hah! Érzí enszemélyem ellenzésének akaraterős lidércnyomását; retteg a megsemmisítő pilantásom lángnyelvének szálaiból fonott kancsuka suhintasától!

— Dido! ksz! aló putz!

*

— Mordinetto con cicordino. —

S okulhat a geszti vipera hasított nyelvének motyogó sziszegése is.

Az alakoskodás sbirrségének czifra mundérba bujtattott förtelmes rendőr-önkénye, most thaiszigálja a politika nasi-vasi asztalát, remegve lesi szemöldökeim tipró rángatásának bélyegsütését; görnyed, hajlong, enged, »puhul«!

Pedig eltökélésem tajtétkző habtarajának még csak elő-Csatárját bocsátottam reá a szilárd »meggyeőzeődeés« bajnoka képében.

»Kitudni«! Igenis! A nyomorult szimatolás spiczliskedő szaglárságának lólába kifityegett a szó leple alól — ellene zudittattam a »kipuhatólást« — s meglapult!

Ideje is, mert szent haragom Orsini bombája, csordultig töltve; csak szikrát les, hogy a reakció agyagkoloszusának czinege ikráit foszlányokra tépje.

— Dido, wartaufsen!

*

— Marczangolinata. —

Öt évi országgyűlés!

Öt évi póráz!

A kúteges kormányi agyvelő páragözös méhely bugyborékainak egyik legmérgeőbb hólyagja ez!

Envérünkön biztositaná öt évre magát! Halálunkból fejtené az életbiztosítási polizzát! Polizzás policzázjos politika titkának tikkasztó taktikája!

Czeglédén létemben léptem föl ellene Kossuth hajdani asztalán! Mily föllépés! Onnan vézsmenydörög-durrogtam közibe e foszla, romlatag kényurhatnám erőszakba.

Félsz nemde, zsarnok ur, a szabad urna fenekén szélbaljloslatu koczkák gördülésétől!

Lelkemnek arczköpedelmes megvetésének loccsanatját annak arczába, aki rá mer szavazni! Tollam serczegve perczenti tiltakozó fröcssenéseit a galádság homályos szemüvegei közzé s megbotránkozásom víztölcsérei forgatagos örvényének villámaival sujtandják a várlakó kényurat.

— Dido, kusti!

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentiüs.

Márczius 15-én még a zálogházon is fityegett egy lobogó. Csodálkoztak rajta; pedig hát egyetemintézet!

*

Hanem az a konstábler is meg volt röknyödvé, a ki előtt a márcziusi ünnepen egy pakli blattal igazoltam a jogászságot.

*

Vitatkoztunk az egyetemtéren, melyiket alapították előbb: az egyetemet-é, vagy a zálogházat? Egyik kolléga azt mondja,

hogy az egyetem mellé építették a zálogházat a diákoknak; egy másik meg azt bizonyítja, hogy a zálogház mellé építették az egyetemet. Én így fejeztem be a vitát: e g y s z e r r e és s z á n d é k o s a n építették azokat egymás mellé.

*

Ha valami fiatal magántanárocskát látsz kurizálni egy sanszonettnek a Beleznayban, vedd protekcziód alá az ügyetlen latájnerjét. Ezek a firmák a vizsgabizottságokban szoktak grasszálni.

*

Igazi Herkules vagyok. Ingadozok a szini tanoda, meg a zeneakadémia kölyök-lányai közt: ugyan melyiköknél lesz nagyobb a gázsija?

*

Nincs annál nagyobb pech, mint mikor valakinek ajtajában a hitelező karamboláz a pénzes levélhordóval.

*

Nincs gyávább népség a pénzes levélhordónál. A minapi attentatum óta egyik sem mert nálam mutatkozni.

*

Sok kétes existenciájú ember járkal ezen az egyetemen. Bakala Pista asztaltársam például az ő »pillanatnyi« pénzavaraiból él.

Trichin-ügy.

Garfield urnak, az Egyesült Államok elnökének jegyzéke a luda-pesti amerikai konzulhoz.

Uram,

RRÓL értesülök, hogy a magyar kormány az amerikai trichines disznóhús és zsír behozatálát tiltotta.

E barbár és jogtalan rendszabály ellen ön hivatalosan tiltakozni fog, a következő alapokon:

A trichin, az ide át uralkodó egyenlőségi elvek szerint: amerikai polgár és a magyar területről ki nem tiltathatik, amit dr. Fonalóczy magyar államjogtudós is elismer.

Továbbá Zenker és Lenckart német trichinológok szerint a trichin »entwickelt sich aus den Finnen.« A finn pedig a magyarok ős rokona, miről Budenz és Hunfalvy finnológusok tanuskodnak. Így tehát a rokon magyar földön megtelepülni már csak azért is joguk van.

Nemkülönben tény, hogy a trichin idő folytán incapsulálja magát. De ebből legfőleg az lehet következtetni, hogy a trichin behozatalánál a kapszli behozatalára nézve fönnálló határozatok veendő tekintetbe; eltítani azt egyenesen nem lehet.

Végre a magyar kormány nem tagadhatja, hogy az utazási és letelepedési szabadság Magyarországon csakugy megvan, mint minálunk; már pedig a trichin az emberi testben csak vándorol s a neki tetsző izmokban települ le, ami ellen senkinek kifogása nem lehet.

Uraságod ezekre a magyar kormányt annál inkább fogja figyelmeztetni, minthogy különben a két állam között eddig fönnállott jó viszony meg fogna szakadni és kénytelen volnék egy pár phylloxera hadtestet és colorado bogár dandárt mozgósítani Magyarország ellen, melyeknek hogy Tokaj, Neszmély, Eger és Villány erődítményei ellent nem állhatnak, a magyar kormány maga tudja legjobban.

Melyek után stb. . . .

Washington, márczius 1.

GARFIELD s. k.

— A »Jean de Nivelles« próbáiból. —

(D'après nature.)

Delibes. Sur ce vous vous retirez. C'est convenu ?

Tolmács. Vui vui, vui! Azt mondja a maestro, hogy mindnyájan a sugólyuk elébe lépünk. (Megtörténik.)

Delibes (nagyot ugrik a székn.) Mais non, no-no-no-non ! Mille fois non ! Vous gagnez le fond. Szurúkk in di Fond !

Tolmács. Aszongya, a sülyesztőre álljunk. (Egyenkint oda állnak s leszállnak.)

Delibes (a székről a színpadra ugrik s egyenkint ránczálja őket vissza. A primadonnának nyájasan kiveszi a muffot a kezéből, a hősnék meg elszedi a parupnyiját, melyre támaszkodva nyögdel a bájulat felé. A művész hölgyek és uraságok tiltakoznak, hogy ők csak éneklésre vannak szerződötte. Játsszani, az nem az ő mesterségük, amit az intendáns ur bővebben kimagyaráz a zene-költőnek.) Ah, c'est différent ! Je me figurais, que . . .

Tolmács. Bizony, velünk nem is figurázik ! No most fúj-
juk tovább a kart ! (Rágyujtanah.)

*Titkosan, titkosan,
Titkosan, titkosan !*

Delibes. Qu' est ce qu' ils chantent là ? *Petit cochon, petit cochon ?*

Tolmács.

*

„Tiszt urak a zárdában.“

(Már hogy Dienstl és Rüstow urak a kóterban.)

CSODABOGÁR.

— Olesó praenumeráczió. —

A »Közművelődés« 1881. 6-ik számában a következő hirdetés áll:

»November Hava« cz. műre 60. kr-ral előf. hirdettetik. Aldozároknak a fennemlített áron kívül 3. szentmise intentió szives elvégzéseért is, ugyan-csak bérmentes megküldés mellett, szolgál.

(Írály és tartalom egyaránt nemes. Hogy mérik arra felé a misét? Hogy nem bízzák meg Lonkay szt. Antalt, a lourdesi víz nagy-trafikánsát, a misék kommandójával! Hisz tán azért kom-mendáns Antal vitéz!)

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Kopasz. A 3-ikat megrajzol-tatjuk. Igen mulatságos. — **B. A.** Nehánya teszi. — „Déli vaspálya.“ Csakhogy ma gy a r u l van, bár ha még nem magyarán. Ez is ha-ladás. Azért hát ne figurázzuk ki a »pályának hidösszeomlás kö-vetkeztében megszakítása folytán a nagy esőzések befolyásánál fogva« történt forgalmi megszüntetést. — **L. N.** Nem elég rosszak, hogy beváljanak. — **Fruy Úgyes;** de a versek e fajtát nem kultiváljuk. — **Lármontov.** Reméljük, hogy ezennel meg lesz mentve az onyegin gondoktól. — **Sz.** A sütet jóízű, mint rendszeren. Egy attikai sószemmel sem csekélyebb a megelőző küldeménynél. — **S. A.** Ha egyéb gondja nincs önnek, mint az, hogy H. I. képviselő mi valláson van: irigyeljük állapotát. — **V. G.** Abból a líkből bolondabb szelek szoktak fujdogálni. — **Babylas.** Érthetetlen, de mulatságos. Egy csipetnyi hűbner elkelve mellette. — **T. S.** Vigabbat a temetőből, különben siralmas. — **Lehotai.** A jó plé-bános ur élceze olyan régi, mint az egyház. — **B. L.** Sorát várja. — **N. Drzs.** Nagyon kényelmes dolog a névtelenség sánca mögül támadni meg valakit, még pedig oly nehéz löveggel, mint amilyennel ön azt a jogászt. Smég ha valami elmésség volna benne! Vagy önnek a durvaság is az? — **Blau Kóbi. XIX.** — s nem a II., amint ön véli. Nem értettük a váltós esetet. Majd közöljük az igazival. — „**Eszter**“. Kapóra ha jó, rövidítve s megsimitva, az anachronismusok derültségét keltenek. A pointeje is ügyes. De hát mit ér mind ez, ha megkéstünk vele! — „**Bótos legények carouselje.**“ Mi jögon mer ön kételkedni bennünk? Csak hádd rugtassanak ki a placzra a vitézek! — **H. M.** Az mind nem ér semmit. Majd csak akad valaki, aki híven lerajzolja. De ha meg nem rajzolja s ha meg nem jelen, sem lődul ki a sarkából a föld-teke. A bélyegek árát hova fordítsuk? — **Tani.** Azóta meggyő-ződhetett, hogy nem hagytuk kárba veszni a küldeményt. Az újból is válik. — **H. K.** Ártatlan tréfák. — „**Sarok napok**“. Mért ejti szívünket keserűségbe? Mért küld olyan kitűnő tréfát, ha közlése ellen tiltakozik a naponkénti találkozás? De eltesszük. Van reménységünk egy kis összekocczanásra a választások idején. Akkor aztán kibocsátjuk fogságából. — **T. M.** Eszünkben sincs Kutschera M. urat, a kávéházi segédek egyleti titkáraját megróni azért a német üdvözlő versért. Az ő festgedichtje igazi blühen-der unsinn s minden sorában vét a német nyelv és prozódia sza-bályai ellen. Jó magyar költeménnyel sem buzdíthatta volna erő-sebben magyarságra a segédeket, mint a hogy a némettől ezzel a dichtunggal elszalasztotta. Ez is érdem. — **N.** A pozsonyi kraxel-huber-közlöny a »*Presspurger Zeitung*« kifakadásai a »B. J.« Kraxelhubere ellen, csak bizonyítják ez alakunk üdvös hatását. Hogy szerinte Kraxelhuberben a haza összes németajku pol-gárai ki vannak figurázva: ez igazán »czu tumm!« s eszünkben sincs kapacitálni a sógort. — **D. I.** Csak nem hiszi tán, hogy az olyan rüppökkal tollharczba keveredünk? A duellum első fel-tétele az, amit a német úgy nevez, hogy »Ebenbürtigkeité.« — **C. K.** Tojáss Dániel ur levele szombatban érkezvén, csak a jövő héten fog megjelenni. Ugyanakkorra Mokány Bertalan ur is megígérte nőmös látogatását.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.

Hahó!

Még nincsen vége annak a konskrip-cziónak! Csak most kezdődik édes iga-zában!

A 15.967,345 $\frac{1}{3}$ magyarból még a fel-nél több hiányzik a Borsszem Jankó ösz-szeirő ivén.

Pedig Borsszem Jankó az egész nem-zethez beszél.

A törvényes büntetéssel járó mulasz-tás nehéz unalmi következményeitől erre az évnegyedre az ismeretes 2 frtos taksá-val válthatja meg magát.

Elvárom, hogy minden magyar ember meg fogja tenni a kötelességét.

BORSSZEM JANKÓ.

orsz. statisztikus.

Az 1881. év április 1-vel új előfizetést nyitunk a »*Borsszem Jankó*«-ra.

A „BORSSZEM JANKÓ“ előfizetési ára:

Negyedévre 2 frt.
Félévre 4 frt.

Az előfizetés mentől előbbi megújítását kér-jük, hogy a szétküldésben késedelem ne álljon be.

A »Borsszem Jankó« kiadó-hivatala
Barátok-tere, »Athenaeum«-épület.